ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1928 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 118

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ δασικοῦ κώδικος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ δασικοῦ κώδικος», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

I. Φορολογία τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου τῶν μὴ Δημοσίων δασῶν καὶ μίσθωμα διὰ τὴν κάρπωσιν τῶν Δημοσίων δασῶν.

Φορολογήσιμος δασικὴ πρόσοδος ἰδιωτικῶν, μοναστηριακῶν, κοινοτικῶν κλπ. μὴ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος δασικῆς φορολογίας κλπ.» τῆς 14 Ἰουλίου 1927, ὡς φορολογήσιμος θεωρεῖται ἡ ἀκαθάριστος δασικὴ πρόσοδος τῶν ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων μὴ δημοσίων δασῶν (ἰδιωτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν, διαφιλονεικουμένων κλπ.) ἡ πραγματοποιουμένη ἐκ τῆς ὑλοτομίας ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τοῦ καθοριζομένου διὰ τὰ δάση ταῦτα, ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν προσωρινῶν ἐκθέσεων διαχειρίσεως, τῶν μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως κλπ.

2. Ἐπίσης φορολογήσιμος κατὰ τὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ ὡς ἄνω Δ. εἶνε καὶ ἡ πραγματοποιουμένη ἀκαθάριστος πρόσοδος ἡ προερχομένη ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἰδιωτικῶν δασῶν, προελθόντων ἐκ τυχαίων γεγονότων, (ὡς καταρρίψεως καὶ ἐκριζώσεως τῶν δένδρων ὑπὸ τῆς χιόνος, ἀνέμου καὶ λοιπῶν ἐξωτερικῶν αἰτιῶν καὶ ἐπιδράσεων) ἐκ δασικῶν προϊόντων πεκαυμένων ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐκχερσώσεως ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐν γένει ἐκ πάντων τῶν δασικῶν προϊόντων, τῶν ὑλοτομουμένων, συλλεγομένων καὶ κατασκευαζομένων ἐξ ἰδιωτικῶν δασικῶν κτημάτων.

Φορολογικὸς συντελεστής.

Ἄρθρον 2.

Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς (φορολογικὸν ποσοστὸν) συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ἰδίου Διατ. καθορίζεται, διὰ μὲν τὴν ἀκαθάριστον δασικὴν πρόσοδον, τὴν προερχομένην ἐκ τῶν κυρίων δασικῶν προϊόντων εἰς 10 ο)ο διὰ δὲ τὴν ἐκ δευτερευόντων δασικῶν προϊόντων τοιαύτην εἰς 8 ο)ο.

Ὑπολογισμὸς τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ νὰ ἐξευρεθῇ ἡ συνολικὴ ἀκαθάριστος δασικὴ πρόσοδος κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1927 λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ συνολικὴ ἀξία ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους δασικοῦ προϊόντος τοῦ διὰ πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων καὶ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως κλπ. καθοριζομένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, προκειμένου περὶ τῶν ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων δασῶν. Προκειμένου τοὐναντίον περὶ ἐξευρέσεως τῆς συγολικῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου τῆς ἀσβέστου, τῶν ἀνθράκων σιδηρουργίας καὶ ἐν γένει τῆς δασικῆς προσόδου τῶν δασικῶν προϊόντων, τῆς ἐκχερσώσεως, ἐμπρησθεισῶν ἐκτάσεων κλπ. προϊόντων, μὴ προερχομένην ἐκ δασῶν ἐκμεταλλευομένων ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς, αὕτη ἐξευρίσκεται ἐπίσης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τούτων.

2. Ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς ἐτησίας ἢ περιοδικῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου, ἥτις εἶνε συνάρτησις τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος ἢ τῶν τοιούτων ἐκχερσώσεων κλπ. καὶ τῆς κατὰ μονάδα ἀγοραίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀγοράς, ἐξευρίσκεται ὑπὸ τοῦ Δασαρχείου ἢ τοῦ Ὑπουργείου κεχωρισμένως δι' ἕκαστον δάσος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω στοιχείων. Ὡς τιμὴ μονάδος τῶν δασικῶν προϊόντων λαμβάνεται ἡ τιμή, ἡ ἀναγραφομένη, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διὰ Διατάγματος κατ' ἔτος δημοσιευόμενον πίνακα διατιμήσεως.

Καταβολὴ τοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου, συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1927 καταβάλλεται δι' ὁλόκληρον τὴν πραγματοποιουμένην ἐκ τῆς καρπώσεως τοῦ καθορισθέντος ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος δασικῶν προϊόντων, ἀκαθάριστον πρόσοδον, εὐθὺς ὡς ἄρξηται τὸ διαχειριστικὸν ἔτος καὶ ὡς κατωτέρω λεπτομερῶς καθορίζεται, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐφ' ὅσον ἐκμεταλλεύονται μόνοι των τὰ δάση των, εἴτε ὑπὸ τῶν ἐπικαρπωτῶν ἢ ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων, ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τούτων..

2. Τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα τοῦ δημοσίου καταβάλλεται, διὰ μὲν τὰ πρὸς ἐμπορίαν καὶ βάσει πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως, ἐκμεταλλευόμενα δάση, τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, μοναστηριακὰ κλπ.) εἴτε ἐφ' ἅπαξ δι' ὁλόκληρον τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον, εἴτε καὶ τμηματικῶς κατὰ μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις, εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσαγομένου τῷ ἁρμοδίῳ Δασαρχείῳ ἢ Δασονομείῳ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐκδίδεται παρὰ τούτων ἡ ἀντίστοιχος ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος, ἐξ ἠριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου, ἥτις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, χρησιμεύει ἀφ' ἑνὸς μέν, ὡς δικαιολογητικὸν τῆς διενεργουμένης εἰς τὸ δάσος ὑλοτομίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς τοῦ βάσει ταύτης ὑλοτομηθέντος, συλλεγέντος καὶ κατασκευασθέντος ποσοῦ καὶ εἴδους δασικῶν προϊόντων, εἰς τὸν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς ἢ πίνακος ὑλοτομίας, ὁρισθέντα τόπον καταμετρήσεως καὶ ἐξελέγξεως.

3. Ὁμοίως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταβάλλεται τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου καὶ διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον ἐκ δασικῶν προϊόντων, προερχομένων ἐκ τυ-

χαίων γεγονότων, ἐκχερσουμένων ἐκτάσεων, κεκαυμένων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ συλλογῆς καυσοξύλων ὑπὸ χωρικῶν πρὸς ἐμπορίαν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13 § 3 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματ. «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.».

4. Ἐφ' ἅπαξ καταβάλλεται τὸ δικαίωμα μόνον διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον, τὴν προερχομένην ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος καὶ ἀμμικὰς ἀνάγκας, ἐκ τῆς ἀσβέστου καὶ τῆς καυσίμου ὕλης τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς καῦσιν ἀσβεστοκαμίνων, ἀγγειοπλαστείων κλπ.

5. Ἐφ' ἅπαξ δὲ ἢ καὶ κατὰ τὰς δόσεις μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους, καταβάλλεται τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου, ὡς δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας, ἢ τῆς τοιαύτης ἐκ βαλανιδίων καὶ χαρουπίων.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, τῶν δασοκτημόνων τῶν ἀναιτιολογήτως μὴ ἐνεργησάντων ἢ ἐνεργούντων ὑλοτομίαν ἢ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δάσους των, καίτοι τοῦτο εἶναι ἐκμεταλλεύσιμον δασικῶς, καταβάλλεται ὑπὸ τούτων εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου π. ἔ. Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου, ἥτις θὰ ἐπραγματοποιεῖτο, ἐὰν θὰ ἀπελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως κλπ. ἐγκεκριμένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος. Ἐὰν δὲ τυχὸν οὗτοι μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἤθελον ἐνεργήσει ὑλοτομίαν καὶ καρπωθῇ τὸ ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα, τότε καταβάλλουσι τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» καθοριζόμενον δικαίωμα μειωμένον ὅμως κατὰ τὸ 2 ο/ο, ἐὰν τυχὸν οὗτοι εἶχον καταβάλει τοῦτο κατὰ τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους.

2. Οἱ αὐτοὶ δασοκτήμονες, ἐὰν διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων των ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν των, ἐπραγματοποίησαν, ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου διὰ τὰ δάση των, διὰ πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεως διαχειρίσεως μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ καὶ προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως, ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, πρόσοδον δασικῶν προϊόντων διὰ τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον τῶν ὁποίων κατεβλήθη ἤδη δικαίωμα ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἐπιβαλλόμενον τοιοῦτον ἐκ 2 ο/ο, ἢ καὶ ὑπέρτερον τούτου, οὐδὲν πλέον δικαίωμα ἐκ 2 ο/ο τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927, ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καταβάλλουσιν. Ἐὰν ὅμως τοὐναντίον διὰ τῆς ὑλοτομίας ἐπραγματοποιήθη ποσὸν δασικῶν προϊόντων, διὰ τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον τῶν ὁποίων κατεβλήθη δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, μικρότερον τοῦ ἐκ 2 ο/ο τοῦ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου προβλεπομένου οἱ δασοκτήμονες οὗτοι, ὀφείλουν νὰ καταβάλλουν καὶ τὸ ὑπολειπόμενον εἰσέτι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐκ 2 ο/ο δικαιώματος, δικαίωμα.

Καταβολὴ τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας» τῆς 14 Ἰουλίου 127, τὸ μίσθωμα τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ διὰ δημοπρασίας διατεθέντος ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων δασῶν, καταβάλλεται εἰς ἴσας ἢ ἀνίσους μηνιαίας δόσεις, κατόπιν σημειώματος τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσαγομένου τῷ Δασαρχείῳ ἢ τῷ Δασονομείῳ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐκδίδεται ὑπὸ τούτων ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ μισθώματος, ἐξ ἠριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου, ἥτις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς διενεργηθησομένης εἰς τὸ μίσθιον δάσος ὑλοτομίας, πρὸς δὲ καὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ βάσει ταύτης ὑλοτομηθέντος, συλλεγέντος καὶ κατασκευασθέντος εἴδους καὶ ποσοῦ δασικῶν προϊόντων εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πίνακος ὑλοτομίας ἢ τῆς ἁρμοδίας δασ. ἀρχῆς καθορισθέντα τόπον καταμετρήσεως καὶ ἐξελέγξεως.

2. Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ μὴ διατεθέμενα διὰ δημοπρασίας τὸ μίσθωμα καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ μέν, ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν δασικῶν προϊόντων εἶνε μικρόν, εἰς περισσοτέρας δὲ τῆς μιᾶς δόσεις, ἤτοι μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους τοιαύτας, ἐὰν τὸ ποσὸν εἶνε μεγάλον, κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ μισθώματος, αἵτινες ἐκδίδονται κατὰ τὸν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 μνημονευθέντα τρόπον καὶ χρησιμεύουν ἐπίσης ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ὑλοτομίας καὶ μεταφορᾶς τῶν δι' αὐτῶν ὑλοτομηθέντων ἢ κατασκευασθέντων ἢ συλλεγέντων δασικῶν προϊόντων.

Παράτασις καταβολῆς τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐάν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 § 3 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας» παραταθῇ ὁ χρόνος τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν, παρατείνεται αὐτοδικαίως καὶ ὁ χρόνος καταβολῆς τῶν μηνιαίων ἢ τριμηνιαίων δόσεων τοῦ μισθώματος, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν χορηγηθέντα χρόνον παρατάσεως καὶ τὸ τυχὸν ὅμα τῇ λήξει τοῦ ἀρχικοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως καθυστερούμενον ποσὸν τοῦ μισθώματος ἐξακολουθεῖ νὰ καταβάλληται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος κατὰ μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις, ὡς ἀρχικῶς δηλαδὴ εἶχε συμφωνηθῇ μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν.

2. Ἐὰν ὅμως παρέλθῃ καὶ ὁ χρόνος παρατάσεως τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐπραγματοποίησε τυχὸν ὁλόκληρον τὸ ἐνοικιασθὲν ποσὸν διὰ τὸ μὴ ἀπολῃφθὲν ποσὸν δασικῶν προϊόντων, εὐθὺς ὡς ὁ χρόνος τῆς παρατάσεως λήξει, εἰσπράττεται διοικητικῶς τὸ ἀντίστοιχον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦτο μίσθωμα, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Καταβολὴ μισθώματος ἀτομικῶν ἀναγκῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ μίσθωμα τῆς δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων χωρίων ἢ συνοικισμῶν καὶ ἐκ δημοσίων δασῶν ὑλοτομουμένης ξυλείας, δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ κατὰ δένδρον ἀντὶ κυβικοῦ. Ὁμοίως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταβάλλεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ὑλοτομουμένης ξυλείας ἀτομικῶν ἀναγκῶν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ τοῦ ἄρθρου 31 παραγρ. 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» καθοριζόμενα.

Χρόνος ἐκδόσεως τῶν ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐὰν τὸ δικαίωμα ἢ τὸ μίσθωμα καταβάλλεται κατὰ μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις, ὁ ὑλοτόμος ὀφείλει καὶ ἂν ἀκόμη ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἀπραγματοποίητον ἀπόδειξιν τοῦ προηγουμένου μηνός, διὰ τὴν ἐνέργειαν ὑλοτομίας ἐν τῷ δάσει κατὰ τὸν ἑπόμενον μῆνα, νὰ ἐφοδιασθῇ δι' ἀποδείξεως τοῦ μηνὸς τούτου. Ἐὰν δὲ τὸ δικαίωμα ἢ τὸ μίσθωμα καταβάλλεται κατὰ τριμηνίαν, ὀφείλει οὗτος ὡσαύτως δι' ἑκάστην ἐπομένην τριμηνίαν νὰ ἐφοδιάζηται διὰ τῆς οἰκείας τριμηνιαίας ἀποδείξεως, εἰς τρόπον ὥστε δι' ἕκαστον μῆνα, ἐὰν ἡ δόσις τοῦ δικαιώματος εἶναι μηνιαία, νὰ ὑπάρχῃ ἀντίστοιχος μηνιαία ἀπόδειξις καὶ δι' ἑκάστην τριμηνίαν, ἐὰν ἡ δόσις εἶναι τριμηνιαία, ἡ ἀντίστοιχος τριμηνιαία ἀπόδειξις.

2. Αἱ μηνιαῖαι καὶ αἱ τριμηνιαῖαι ἀποδείξεις ἐκδίδονται τὸ

βραδύτερον περὶ τὸ τέλος τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς ἢ ἑκάστης τριμηνίας. Προκειμένου ὅμως περὶ δημοσίων δασῶν, ἡ πρώτη μηνιαία ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ μισθώματος ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, ἡ δὲ πρώτη τριμηνιαία τοιαύτη, τὸ βραδύτερον τὸ πρῶτον δεκαήμερον τῆς δευτέρας τριμηνίας τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους.

Ἰσχὺς ἀποδείξεων καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ μερικαὶ ἀποδείξεις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος ἰσχύουν δι' ἀνάλογα ποσὰ δασικῶν προϊόντων καὶ εὐθὺς ὡς πραγματοποιηθῇ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν καὶ εἶδος δασικῶν προϊόντων καὶ μεταφερθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξελέγξεως καὶ καταμετρηθῇ συνταξομένου τοῦ οἰκείου μερικοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἢ θεωρουμένων καὶ ἐλεγχομένων τούτων, εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως παύει αὐτοδικαίως καὶ ἡ ἰσχύς των δι' ὑλοτομίαν ἐν τῷ βάσει ἢ δασικῷ κτήματι καὶ χρησιμεύουν μόναι των ἢ μετὰ τοῦ ἀπομώματος τοῦ μερικοῦ ἢ τελικοῦ δελτίου καταμετρήσεως, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος ὁρίζει, ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξελεγξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως.

2. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ὅπου παρίσταται ἀνάγκη δύνανται νὰ ἐκδοθοῦν καὶ πλείονες τῆς μιᾶς ἀποδείξεις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος, πάντως ὅμως οὐχὶ πλείονες τῶν δύο.

Ἔλεγχος τῶν ὑλοτομιῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ ἔλεγχος τῶν ὑλοτομιῶν ἀποσκοπεῖ τὴν μὴ πραγματοποίησιν ποσῶν δασικῶν προϊόντων καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἀποδείξεων ἢ τοῦ ἐγκεκριμένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος καὶ ἐν γένει τὴν διενέργειαν ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν ὑλοτόμων, τῶν ὑλοτομιῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν πρωτοκόλλων ἐγκαταστάσεως, τοὺς ὅρους τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, προσωρινῶν καὶ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μέθοδον καὶ τρόπον ὑλοτομίας, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος.

2. Χάριν τῆς κανονικῆς διεξαγωγῆς τῶν ὑλοτομιῶν ὑπὸ τῶν ὑλοτόμων, δέον αὗται νὰ παρακολουθῶνται ἀγρύπνως ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιθεωρήσεων Δασῶν, Δασαρχείων, Δασονομείων, Ἀρχιφυλακείων καὶ Δασοφυλακείων καὶ νὰ ἐλέγχωνται τὰ πραγματοποιούμενα ὑπὸ τῶν ὑλοτόμων διὰ τῶν ἀποδείξεων ποσὰ δασικῶν προϊόντων ἀνελλιπῶς καὶ τακτικῶς, ὡς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας, τῆς 14 Ἰουλίου 1927 ὁρίζει.

Δελτία καταμετρήσεως.

Ἄρθρον 12.

1. Τὰ δελτία καταμετρήσεως διακρίνονται εἰς μερικὰ καὶ τελικὰ δελτία καὶ χρησιμεύουν κυρίως ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων, τῶν ὑλοτομηθέντων, συλλεγέντων ἢ κατασκευασθέντων βάσει ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐκ τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως καὶ ἐξελέγξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, πρὸς δὲ καὶ ὡς μέσον ἐξελέγξεως τῆς πραγματοποιήσεως ἢ μὴ τοῦ ποσοῦ τῶν μερικῶν ἀποδείξεων καὶ προκειμένου περὶ τελικῶν ἀποδείξεων καὶ τοῦ ἐγκεκριμένου διὰ πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, προσωρινῶν καὶ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, τῶν ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων δασῶν ἢ τοῦ ποσοῦ τῶν προϊόντων τῆς ἐκχερσώσεως ὑλοτομίας ἐμπρησθέντων δασῶν κλπ.

2. Ὁ τόκος τῆς πρώτης ὑποθηκεύσεως δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ὑλοτομία.

Μερικὰ δελτία καταμετρήσεως.

Ἄρθρον 13.

1. Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν μερικῶν δελτίων καταμετρήσεως τὰ ὁποῖα συντάσσονται ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δασαρχείων καὶ Δασονομείων, μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν μηνιαίων ἢ τριμηνιαίων μερικῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ τοῦ μισθώματος παραχθέντων, συλλεγέντων ἢ κατασκευασθέντων δασικῶν προϊόντων, λαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἐξελεγχόντων δασικῶν ὑπαλλήλων ὑπ' ὄψει αἱ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τριμηνίαν ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος.

2. Αἱ εἰς τὸ κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν συνταχθέντα μερικὸν δελτίον καταμετρήσεως συμπεριληφθεῖσαι μηνιαῖαι ἢ τριμηνιαῖαι ἀποδείξεις καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ μισθώματος μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ δελτίου ἐξοφλοῦνται ὁλοσχερῶς καὶ χρησιμεύουν μετὰ τοῦ (ἄρθρον 38 τοῦ Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.») ἀποκόμματος δελτίου καταμετρήσεως, ὡς δικαιολογητικὸν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ καταμετρηθέντος δασικοῦ προϊόντος ἐκ τοῦ τόπου τῆς συγκεντρώσεως καὶ καταμετρήσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως τούτου. Ἐὰν ὡς τὸ ὑπὸ τοῦ μερικοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν καὶ εἶδος δασικοῦ προϊόντος μεταφερθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, ὅστις ὁρίζεται εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς, παύει καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ μερικοῦ δελτίου διὰ μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξοφλεῖται ταῦτο ὁλοσχερῶς χρησιμεῦον εἰς τὸν ὑλοτόμον ὡς δικαιολογητικὸν πλέον τῶν ἀποθηκευμένων εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δασικῶν προϊόντων καὶ κατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν δασικὴν Ἀρχήν, ὅταν μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀντιπροσωπευομένων δασικῶν προϊόντων πρόκειται νὰ μεταφερθῇ ἐκ τοῦ τόπου τούτου δι' ἄλλαχοῦ.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν μερικὴν καταμέτρησιν τῶν εἰς τὸν τόπον τῆς καταμετρήσεως καὶ συγκεντρώσεως βάσει τῶν μερικῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ τοῦ μισθώματος συγκεντρωθέντων δασικῶν προϊόντων, προκύψῃ πλεόνασμα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τὸ διαλαμβανόμενον ἐν ταῖς ἀποδείξεσι τὸ πλεόνασμα τοῦτο καταλογίζεται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου μερικοῦ δελτίου, καὶ τὰ καταμετρηθέντα δασικὰ προϊόντα μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως μένουν ἐπὶ τόπου ὑπέγγυα καὶ δὲν μεταφέρονται εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως εἰμὴ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως.

Ἐὰν δὲ προκύψῃ ἔλλειμμα, τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν ἐπιτρέπεται νὰ ὑλοτομηθῇ κατὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀμέσως ἑπομένης ἀποδείξεως καὶ ἐπὶ πλέον τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένου ποσοῦ, εἰς δὲ τὸ συνταχθησόμενον βάσει τῆς ἀποδείξεως ταύτης μερικὸν ἢ τελικὸν δελτίον καταμετρήσεως ἢ ὅπου δὲν συντάσσεται τοιοῦτον, εἰς τὸ ὄπισθεν κενὸν μέρος τοῦ ἀποκόμματος καὶ στελέχους τῆς ἐξελεγχθείσης ἀποδείξεως γίνεται πρᾶξις συμψηφισμοῦ τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προκύψαντος κατὰ τὴν προηγουμένην καταμέτρησιν.

4. Ἐὰν συχνόν, τὸ ὑπὸ τοῦ μερικοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν δασικῶν προϊόντων, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μεταφερθῇ ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, θεωρεῖται τὸ μερικὸν δελτίον καταμετρήσεως, ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου (ἀρχιφύλακος δασῶν, δασοφύλακος κλπ.) τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως καὶ ἐξελέγξεως ἢ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ἢ ἐν γένει τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου, διὰ τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεταφερόμενον ποσὸν καὶ εἶδος καὶ ἐξοφλεῖται ταῦτο ὁλοσχερῶς ὅταν μεταφερθῇ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν, τοῦ ὑλοτόμου μὴ δυναμένου διὰ τοῦ δελτίου τούτου νὰ μεταφέρῃ δασικὰ προϊόντα ἐκ τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως εἰμὴ διὰ τοῦ μερικοῦ πλέον δελτίου τοῦ ἄλλου μηνὸς ἢ τῆς ἄλλης τριμηνίας δεδομένου ὅτι τὰ μερικὰ δελτία συντάσσονται κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν.

5. Τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως συγκεντρωμένα δασικὰ προϊόντα, πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων μερικῶν δελτίων ἢ τελικοῦ δελτίου καταμετρήσεως.

Τελικὰ δελτία καταμετρήσεως.

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν τελικῶν δελτίων καταμετρήσεων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας (δασάρχου, δασονόμου, ἀρχιφύλακος κλπ.) πρῶτον ἡ τελικὴ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ μισθώματος καὶ δεύτερον τὰ μέχρι τοῦδε συντοχθέντα μερικὰ δελτία καταμετρήσεως, καὶ οὕτω, ἐν ἀντιπαραβολῇ τοῦ κατὰ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν εὑρθέντος δυνάμει τῆς τελικῆς ἀποδείξεως ποσοῦ δασικῶν προϊόντων, σὺν τοῖς ποσοῖς τῶν μερικῶν δελτίων καταμετρήσεως πρὸς τὸ ἐγκεκριμένον ποσὸν τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς ὑλοτομίας, προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως, ὑλοτομίας ἐμπρησθέντος δάσους κλπ. ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπομένου ποσοῦ ἐξευρίσκεται τὸ ὑπὲρ τὸ ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα πλεόνασμα, ὅπερ δέον νὰ καταλογισθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 παρ. 1 καὶ 2 καὶ 37 παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» τῆς 14 Ἰουλίου 1927.

2. Τὸ τελικὸν δελτίον εὐθὺς ὡς ἐκδοθῇ ἡ συμπληρωματικὴ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ φόρου ἢ μισθώματος τοῦ κατὰ τὴν καταμέτρησιν τῆς τελικῆς ἀποδείξεως προκύψαντος τυχὸν πλεονάσματος, ἐξοφλεῖται ὁλοσχερῶς καὶ παραμένει εἰς χεῖρας τοῦ ὑλοτόμου, ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων τῆς τελικῆς καταμετρήσεως ἐκ τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως καὶ συνάμα καὶ ὡς δικαιολογητικὸν τοῦ ἐν τοῖς τόποις τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ποσοῦ καὶ εἴδους δασικῶν προϊόντων καὶ πρὸ δὲ τῆς μερικῆς ἢ ὁλοκληρωτικῆς μεταφορᾶς τούτων ἀλλαχοῦ, διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς, κατατίθεται ὡσαύτως εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοπικὴν δασικὴν ἀρχὴν (δασαρχεῖον, δασονομεῖον, ἀρχιφυλακεῖον, δασοφυλακεῖον).

3. Τὰ δασικὰ προϊόντα τῶν τελικῶν καταμετρήσεων, ἐὰν τυχὸν κατὰ τὴν καταμέτρησιν τούτων προέκυψε πλεόνασμα, παραμένουν εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως ὑπέγγυα καὶ δὲν μεταφέρονται εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, εἰμὴ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως.

II. Τροποποίησις διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1926 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.».

Ἄρθρον 15.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1926 Δ. «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.», ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, ὅπου τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν περιστάσεων, δύναται νὰ ἀξιώσῃ δι' ἐκδόσεως ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως, ἵνα καὶ οἱ διὰ φορτηγῶν ἁμαξῶν ἢ ζώων μεταφέροντες ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, δασικὰ προϊόντα δι' ἀλλαχοῦ, ἐφοδιάζωνται διὰ πιστοποιήσεως περὶ τῆς νομίμου προελεύσεως τούτων, ἐκδιδομένης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος προστίθενται καὶ παράγραφοι 4 καὶ 5 ἔχουσαι οὕτω:

«4. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκδιδόμεναι πιστοποιήσεις ἰσχύουν ἐπὶ ἕνα τὸ πολὺ μῆνα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, ἢ ἐφ' ὅσον δι' αἰσθήποτε λόγον δὲν ἠθέλησεν ἐπιτευχθῇ ἡ μεταφορὰ τοῦ προϊόντος ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς θεωρήσεώς των ὑπὸ τῆς ἐκδοσάσης ταύτας δασικῆς ἀρχῆς. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν θεώρησιν τῶν πιστοποιήσεων μόνον ἐὰν πεισθῇ ὅτι ὑποσθήποτε δὲν ἐγένετο χρῆσις αὐτῶν.

5. Ἐὰν τὰ βάσει τῆς παραγράφου 1 καὶ 3 διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ἀλλαχοῦ μεταφερθέντα δασικὰ προϊόντα, διὰ διαφόρους λόγους (ἐμπορικοὺς κλπ.) πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν ἐκ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν πρώτην ἀποθήκευσιν τόπου ἀφίξεως ἀκόμη περαιτέρω, τότε ἐκδίδει πιστοποίησιν περὶ τῆς νομίμου προελεύσεως τῶν μεταφερθέντων δασικῶν προϊόντων ἡ δασικὴ ἀρχὴ τοῦ πρώτου τόπου ἀφίξεως καὶ ἂν μεταφερθοῦν ταῦτα καὶ ἀκόμη περαιτέρω ἡ τοῦ δευτέρου τόπου ἀφίξεως καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς: Ἐννοεῖται ὅμως τῆς διατάξεως ταύτης γίνεται χρῆσις μετὰ φειδοῦς, διότι κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 14 Ἰουλίου 1927 δέον νὰ παύῃ εἰ δυνατόν, ὁ μετὰ τὴν πρώτην ἀποθήκευσιν ἔλεγχος τῶν δασικῶν προϊόντων δι' ἐκδόσεως δασονομικῶν ἐγγράφων (πιστοποιήσεις) καὶ νὰ ἐνεργῆται τοιοῦτος ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ὡς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ἰδίου Διατάγματος ὁρίζει, μόνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ μεταφερομένου διὰ τῶν τελωνειακῶν διασαφήσεων, σιδηροδρομικῶν, φορτωτικῶν καὶ πιστοποιήσεων ποσοῦ δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1927 Δ. «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ. ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος», τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Μεταφορὰ τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ἀτελῶν ὑλοτομιῶν καὶ τῶν τοιούτων δι' ἃ δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 23, 24, 25 παρ. 2, 26 καὶ 27 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος ἀπαιτουμένη ἔγγραφος ἔγκρισις τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἥτις χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς κατοχῆς τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ ὡς τοιοῦτον τῆς μεταφορᾶς ἐκ τοῦ τόπου τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, εὐθὺς ὡς πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν τὰ προϊόντα πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, κατατίθεται, πρὸ τῆς διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφορᾶς τούτων εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοπικὴν δασικὴν Ἀρχήν, παρ' ἧς ἐκδίδεται πιστοποίησις περὶ τῆς νομίμου προελεύσεως τῶν προϊόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ ἐκδίδουν αἱ μὲν τὴν διασάφησιν, αἱ δέ, τὴν φορτωτικήν.

2. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ δι' ὅσα ἐκ τῶν ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἢ μισθώματος δασικὰ προϊόντα, δι' ἃ δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, ὅταν ταῦτα πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, ὁπότε κατατίθεται ὡσαύτως εἰς τὴν δασικὴν ἀρχὴν ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐκδίδεται παρ' αὐτῆς ἡ δέουσα πιστοποίησις περὶ τῆς νομιμότητος τούτων, ἐκτὸς ἂν διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως ὡς δικαιολογητικὸν χρησιμεύσει ἡ ἀπόδειξις προκειμένου περὶ λιγοβεργῶν, ἢ τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἐπιστατοφυλάκων ἢ τῆς δασικῆς ἀρχῆς προκειμένου περὶ ρητίνης ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ τοιαύτης ἐκ δημοσίων μὲν δασῶν, ἀλλὰ μὴ διατεθείσης διὰ δημοπρασίας.

3. Ἡ ἀτελῶς ἀπολαμβανομένη οἰκοδομήσιμος ξυλεία καταμετρουμένη, σφραγίζεται διὰ τῆς σφύρας ἀτελῶν ὑλοτομιῶν, ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη, ἢ δ' ἄλλως διὰ τῆς σφύρας προσημάνσεως ἢ ἐλλείψει καὶ τοιαύτης τοῦ ἐμπορίου.

4. Οἱ μὴ τηροῦντες κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀτελῶν ὑλοτομιῶν καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ἀτελῶν τούτων ὑλοτομιῶν τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1927 «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας» καὶ τῶν λοιπῶν κειμένων δασικῶν νόμων, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ παρανόμου ὑλοτομίας».

Ἄρθρον 18.

Ἐφ' ὅσον δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἤθελε ἐπιτευχθῇ ἡ εἴσπραξις παρὰ τῶν ὑλοτόμων τῶν εἰς βάρος των καταλογισθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἅτινα δὲν ἐβεβαιώθησαν ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δασικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἢ κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν μερικῶν ἢ τελικῶν δελτίων καταμετρήσεως, καταλογίζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μὴ βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τούτων, οἱ ἁρμόδιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς εὐθυνόμενοι ἀτομικῶς, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1927, μὴ ἀποκλειομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς πειθαρχικῆς των διώξεως.

ΙΙΙ. Τροποποίησις διατάξεών τινων τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν κλπ.» τῆς 23 Νοεμβρίου 1923.

Ἄρθρον 19.

1. Τὰ ἄρθρα 15, 16 καὶ 17 τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν» τῆς 23 Νοεμβρίου 1923 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Προγράμματα ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρον 15.

1. Χάριν τῆς συντηρητικῆς καὶ λελογισμένης διαχειρίσεως τῶν δασῶν ἐν γένει δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχουσι συνταχθῇ σχέδια ἢ ἐκθέσεις διαχειρίσεως, ὁ προϊστάμενος ἑκάστου Δασαρχείου ὀφείλει νὰ συντάξῃ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν διὰ μίαν τοὐλάχιστον πενταετίαν, ἀναφερόμενον εἰς ὅλα τὰ τοιαῦτα δάση τοῦ Δασαρχείου του καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν Δασονομείων καὶ ἐμφαῖνον κεχωρισμένως ἕκαστον δάσος τὴν κατὰ τὴν ἐκτίμησίν του ἔκτασιν αὐτῶν, τὸ ξυλῶδες αὐτῶν κεφάλαιον, τὰ εἴδη τῶν δένδρων, ἐξ ὧν τοιαῦτα ἀποτελοῦνται, καθὼς καὶ τὰ ἐτησίως ἢ περιοδικῶς ἢ καὶ ἐφ' ἅπαξ δι' ὡρισμένον διάστημα χρόνου δυνάμενα ν' ἀπολαμβάνωνται ἐξ ἑκάστου τῶν δασῶν τούτων δασικὰ προϊόντα.

2. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο συντασσόμενον κεχωρισμένως διὰ δημόσια ἢ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου δάση καὶ κεχωρισμένως διὰ τὰ ἰδιωτικὰ ἢ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων τοιαῦτα καὶ περιλαμβάνον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν ἓν ἕκαστον τούτων, ὑποβάλλεται μετὰ ἠτιολογημένης περὶ αὐτῶν ἐκθέσεως, ἐν ᾗ ἀναγράφεται κεχωρισμένως ἡ κατάστασις ἑνὸς ἑκάστου δάσους καὶ κατὰ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν ὃν φέρει τοῦτο εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, διατυποῦντος τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις του καὶ ἐγκρινόμενον ἢ τροποποιούμενον κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν τίθεται εἰς ἐφαρμογήν.

3. Τὸ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως διαρκούσης τῆς ἰσχύος του, δύναται νὰ τροποποιηθῇ μόνον διὰ συντάξεως μονίμου ἢ προσωρινοῦ διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως διαχειρίσεως».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1923 Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν κλπ.», προστίθεται καὶ τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω·

«Τὰ προστατευτικὰ δάση ἐκμεταλλεύονται ἀειφόρως. Ὡς μέθοδος δὲ ὑλοτομίας διὰ τὴν ἀπόληψιν τῶν καρπώσεων καὶ τὴν ἀναγέννησιν καὶ ἀνανέωσιν αὐτῶν χρησιμοποιεῖται πάντοτε ἡ σποραδικὴ ὑλοτομία, εἰς ὅλας τὰς διαχειριστικὰς μορφὰς (ὑψηλόν, μέσον καὶ χθαμαλὸν δάσος) καὶ τὰ ἐτήσια λήμματα καθορίζονται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ὑλοτομῆται ἑκάστοτε μόνον τὸ ὥριμον ὑλικὸν ξύλου, ἐφόσον δὲν ἐπιβάλλεται καὶ τοῦτου ἡ διατήρησις, χάριν τῆς προστασίας τοῦ ὑπ' αὐτὰ ἐδάφους».

Διαχειριστικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 16.

Ἀπὸ ἀπόψεως διαχειρίσεως, τὸ δασικὸν ἔτος διά τε τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικὰ δάση, ἄρχεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 30 Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Πίνακες ὑλοτομίας.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἀπόληψις καρπώσεων ἐπὶ τῶν δασῶν, καθ' ὅλου, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἐνεργεῖται ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν ἐκθέσεις διαχειρίσεως κλπ. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων ὑλοτομίας, ἰσχυόντων διὰ περιόδου ἑνὸς μέχρι πέντε δασικῶν ἐτῶν καὶ ὑποβαλλομένων τὸ βραδύτερον μέχρι 15 Ἀπριλίου τοῦ προηγουμένου ἔτους, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Διεύθυνσιν Δασῶν».

Ἄρθρον 20.

Τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ Διατάγματος «περὶ Διαχειρίσεως δασῶν» τῆς 23 Νοεμβρίου 1923, τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

«Διαχειριστικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἐντὸς τῶν δημοσίων καὶ μὴ δασῶν ἐνεργούμεναι δευτερεύουσαι καρπώσεις, αἵτινες δὲν προβλέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως καὶ πινάκων ὑλοτομίας καὶ ἰδίᾳ αἱ τοιαῦται καρπώσεις αἱ ἀφορῶσαι δασικὰ προϊόντα συλλεγόμενα ἢ ὑλοτομούμενα ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς Ἀρχῆς ἢ κατὰ τὰς ὑποδείξεις ταύτης, ὡς τὰ ἀτελῶς ὑπὸ χωρικῶν καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» συλλεγόμενα ἢ ὑλοτομούμενα καυσόξυλα, ἄνθη κλπ. ρυθμίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν περὶ διαχειρίσεως τῶν βασῶν γενικῶν ρυθμίσεων τοῦ ἄρθρου 61 κλπ. τοῦ δασικοῦ κώδικος, δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ Δασονόμου, ὅστις δικαιοῦται καὶ νὰ ἀπαγορεύῃ ταύτας ἀπολύτως ἢ καὶ νὰ περιορίσῃ τὰς καρπώσεις αὐτὰς κατὰ τόπον, ποσὸν, τρόπον καὶ χρόνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τρόπος ὑλοτομίας, συλλογῆς καὶ κατασκευῆς δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 23.

Οἱαδήποτε ὑλοτομία ξυλείας, συλλογὴ ἢ κατασκευὴ ἄλλων δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως ἐγκαταστάσεως καὶ πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ καθ' ὃν τρόπον ὁρίζουσιν οἱ προβλέποντες ταύτην πίνακες ὑλοτομίας, ἡ ἔκθεσις διαχειρίσεως, τὸ μόνιμον ἢ προσωρινὸν διαχειριστικὸν σχέδιον καὶ τὸ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως. Πρέπει δὲ κατὰ κανόνα νὰ ἐνεργῆται συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς βασικομίας καὶ δασοτεχνίας καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζηται ἀλλὰ καὶ νὰ διευκολύνηται πρὸ παντὸς ἡ φυσικὴ ἀναγέννησις καὶ ἀνανέωσις τοῦ δάσους, τῆς τεχνητῆς ἀναβασώσεως λαμβανομένης ὑπ' ὄψει μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς ὅλως περιστάσεις.

Ἄρθρον 21.

Τὰ ἄρθρα 28, 29, 32, 34 καὶ 36 τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν κλπ. τῆς 23 Νοεμβρίου 1923» τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

«Ὑλοτομία πρεμνοφυῶν δασῶν.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὰ πρεμνοφυῆ χθαμαλὰ ἢ καὶ θαμνώδη δάση τῆς ὀρεινῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Μακεδονίας ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται ἐκ τοῦ συστάδην, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε τῆς πραγματικῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς ἐπὶ τῆς οὕτω ὑλοτομουμένης ἐκτάσεως, καὶ ἐπὶ συνεχοῦς ἐκτάσεως ἀποτελούσης συνέχειαν τῆς ὑλοτομηθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπιφανείας καὶ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς προσδιορισμένης φορᾶς τῶν ὑλοτομιῶν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζωσιν εἰδικῶς οἱ πίνακες ὑλοτομίας ἢ διατάξῃ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἢ πρόκειται περὶ δάσους προστατευτικοῦ, ὁπότε ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἡ ἐκρίζωσις ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

Διὰ τὴν λοιπὴν Ἐπικράτειαν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῶν πρεμνοφυῶν δασῶν ἡ ἐκ τοῦ συστάδην ὑλοτομία, μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐφόσον δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ φυσικὴ διὰ πρεμνοβλαστημάτων ἀνανέωσις τοῦ δάσους μετὰ τὴν ὑλοτομίαν διὰ τῆς πραγματικῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς. Ἄλλως ἐνεργεῖται ἡ ὑλοτομία κατὰ μικρὰ τμήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 40 τετραγωνικὰ μέτρα ἢ καὶ

κατὰ στενὰς λωρίδας ἢ καὶ σποραδικῶς ὑλοτομουμένων τῶν σεσηπότων, ὑπερηλίκων ἢ στρεβλῶν ἢ βεβλαμμένων καὶ ἀκαταλλήλων πρὸς παραγωγὴν χρησίμου ξυλείας μερῶν τῆς θαμνώδους συστάδος.

Κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ὑλοτόμου ἐν τῷ τόπῳ τῆς ὑλοτομίας, γίνεται καθοριζομένης καὶ ὑποδεικνυομένης τῆς πρὸς ὑλοτομίαν προωρισμένης ἐκτάσεως καὶ ἀναγραφομένων ρητῶς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἐγκαταστάσεως τῶν ὅρων καθ' οὓς θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ὑλοτομία.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συστάδην ὑλοτομίαν ἐντὸς πρεμνοφυῶν δασῶν, ὁ Δασάρχης ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ Ἀστυνομικὴν διάταξιν ἀπαγορεύουσαν τὴν ὁσκὴν τοὐλάχιστον τῶν αἰγῶν, ἐντὸς τῆς ὑλοτομηθείσης ἐκτάσεως ἐπὶ μίαν δεκαετίαν.

Τὸ ἐκ τῆς ὑλοτομίας τῶνπρεμνοφυῶν δασῶν προκύπτον ξυλῶδες ὑλικὸν διαχωρίζεται μετὰ προσοχῆς εἰς κατηγορίας. Καὶ τὸ μὲν λοιπὸν μέρος διατίθεται πρὸς συλλογὴν καυσοξύλων, κατασκευὴν ἀνθράκων κλπ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πίνακος ὑλοτομίας, τὸ δὲ μέρος τούτου ὅπερ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς παραγωγὴν χρησίμου ξυλείας τίθεται κατὰ μέρος καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν σχετικὴν κατεργασίαν ἂν ὁ ὑλοτόμος ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἀποδείξεις καταβολῆς μισθώματος ἢ δικαιώματος διὰ χρήσιμον ξυλείαν. Εἰδικώτερον δὲ, προκειμένου μὲν περὶ Δημοσίων δασῶν, παραλαμβάνεται ἡ ἐπὶ τῇ βάσει βελτίου προμετρήσεως, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δασικοῦ ὀργάνου προκύπτουσα χρήσιμος ξυλεία παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς ὑλοτομίας ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Ἂν ἡ τοιαύτη ὑλοτομία ἐνεργεῖται ἐντὸς δάσους εὑρισκομένου ὑπὸ τὴν διαχείρισιν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἐὰν μὲν ἡ ὑλοτομία ἐνεργῆται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ διακατόχου, παραλαμβάνεται ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ καταβολῇ τῶν θιὰ ξυλείαν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἂν δὲ παρ' ἐνοικιαστοῦ παραλαμβάνεται παρὰ τούτου ἐὰν ὑπάρχῃ συγκατάθεσις τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ διακατόχου.

Ἂν προκειμένου περὶ τοιαύτης ὑλοτομίας ἐντὸς πρεμνοφυοῦς θάσους ἢ καὶ ἐντὸς ἄλλων, ἄλλης μορφῆς δασῶν, προβλέπεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν πινάκων ὑλοτομίας ἡ παραγωγὴ χρησίμου ξυλείας καὶ συγχρόνως ἀνθρακοποιΐα ἢ συλλογὴ καυσοξύλων ἐκ τοῦ ἀχρήστου πρὸς παραγωγὴν χρησίμου ξυλείας ὑλικοῦ, ἢ ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας τῆς χρησίμου ξυλείας, αἱ ἀποδείξεις ὑλοτομίας δέον νὰ ἐκδίδωνται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ ξυλείαν ἀφ' ἑνὸς καὶ δι' ἄνθρακας ἢ καυσόξυλα ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τοιαύτην ἀναλογίαν, ὥστε ἡ ἀνθρακοποιΐα ἢ ἡ συλλογὴ τῶν καυσοξύλων νὰ παρακολουθῇ τὴν ὑλοτομίαν τῆς χρησίμου ξυλείας.

Ἐὰν κατὰ τὴν ὑλοτομίαν πρεμνοφυοῦς θάσους τὸ ξυλῶδες ὑλικὸν εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἀκατάλληλον πρὸς παραγωγὴν χρησίμου ξυλείας, ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς ἀνθρακοποιΐαν ἢ συλλογὴν καυσοξύλων χρησιμοποίησις μόνον τῶν κλάδων τῶν φυομένων χονδρῶν δένδρων, ὁ δὲ ὑλοτόμος ἢ ἐνοικιαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ χρησιμοποιῇ ὁλόκληρον τὸν κορμὸν τῶν δένδρων τούτων, τεμαχίζων αὐτὸν διὰ τοῦ πελέκεως ἢ καὶ δυναμίτιδος ὁσοδήποτε χονδρὸς καὶ ἂν εἶναι εἷς τας, ἄλλως καταλογίζεται μὲ τὸ ἀναλογοῦν δικαίωμα ἢ μίσθωμα τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς ἂν τὰ δένδρα ταῦτα ὄντα κουφαλερὰ καὶ σεσηπότα εἶναι ἀκατάλληλα πρὸς παραγωγὴν καυσοξύλων ὡς καὶ ξυλανθράκων.

Ἄρθρον 29.

Εἰς τὰ πρεμνοφυῆ, χθαμαλὰ καὶ θαμνώδη δάση κατὰ τὴν ὑλοτομίαν γίνεται χρῆσις πελέκεων, πριόνων καὶ κλαδευτήρων διὰ τὰ λεπτότερα στελέχη καὶ κατὰ τρόπον ὥστε πρὸς ἀποκοπὴν τοῦ στελέχους νὰ ἐπιτυγχάνηται μία ἐαία ἐπίπεδος καὶ λεία ἐντομή, οὐχὶ δὲ ἐντομὴ ἀκανόνιστος ἢ μὲ δύο κόψεις.

Προσήμανσις ὑλοτομητέων δένδρων.

Ἄρθρον 32.

Ἡ προσήμανσις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων ἐνεργεῖται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δι' εἰδικῆς δασικῆς ὀρθογωνίου σφύρας, φερούσης σφραγῖδα φέρουσαν ἐντὸς κύκλου τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ Δασαρχείου καὶ τὸ γράμμα Υ, ἢ διὰ σφύρας ἐκ τῶν ἐν χρήσει διὰ τὴν σφράγισιν τῆς διὰ τὸ ἐμπόριον ξυλείας.

Ἡ ἀποτύπωσις τῆς σφραγῖδος ταύτης γίνεται οὐχὶ ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἀρκούντως βαθείας ἐντομῆς τοῦ σώματος τοῦ ξύλου, γινομένης διὰ τοῦ πελέκεως λίαν ἐμφανῶς καὶ εἰς σημεῖόν τι τοῦ προσημαινομένου κορμοῦ, κείμενον παρὰ τὴν ῥίζαν καὶ κάτωθεν τῆς τομῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διακρίνηται εὐκρινῶς ἐπὶ τοῦ ἐναπολειφθησομένου πρέμνου. Ὁ μέλλων νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ὑλοτομίαν ὑλοτόμος ἢ ἐνοικιαστής, παριστάμενος κατὰ τὴν σφράγισιν τῶν ὑλοτομητέων κορμῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ ὥστε ἡ προσήμανσις νὰ ἐνεργηθῇ ὅσον οἷόν τε εὐκρινέστερον καὶ ἀρτιώτερον. Ἡ κατὰ τὴν ὑλοτομίαν ἢ μετὰ ταῦτα βεβαίωσις τῆς ὑπάρξεως ἐν τῷ δάσει πρέμνων μὴ φερόντων τὴν σφραγῖδα ταύτην συνεπάγεται πρὸς τοῖς ἄλλως τὴν ποινικὴν καταδίκην τοῦ ὑλοτόμου καὶ τὴν κατάσχεσιν τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν παραχθέντων ἐκ τῶν ἀπροσημάντως ὑλοτομηθέντων δένδρων.

Ἡ προσήμανσις τῶν ὑλοτομητέων κορμῶν, δέον νὰ γίνηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» καὶ τοῦ Κεφαλαίου Β' τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῶν ἐκθέσεων διαχειρίσεως πινάκων ὑλοτομίας κλπ. Τὴν περὶ τούτου δ' εὐθύνην ὑπέχει ὁ ἀνώτερος ἢ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐνεργούντων τὴν προσήμανσιν ὑπαλλήλων.

Διὰ τὴν ἐξαγωγὴν καυσοξύλων καὶ ξυλανθράκων ἐκ τῶν ὑψηλῶν δασῶν, προσημαίνονται σποραδικῶς μόνον ὑπερήλικα δένδρα, τῶν ὁποίων ἡ ξυλεία δὲν εἶναι τεχνικῶς χρησιμοποιήσιμος.

Πάντως προκειμένου περὶ οἱασδήποτε ὑλοτομίας οἱουδήποτε ὑψηλοῦ ἢ τοῦ ἀνωτέρου ὀρόφου συνθέτου θάσους, προσημαίνονται ἐντὸς ἐὰν ἄλλως διατάξῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἢ ὁρίζεται ἐν τῇ ἐφαρμοζομένῃ διαχειριστικῇ ἐκθέσει, δένδρα μὲ στηθιαίαν διάμετρον ἀνωτέραν τῶν 0,35, τοῦ προσημαίνοντος ὑπαλλήλου δυναμένου νὰ προσημάνῃ καὶ δένδρα μικροτέρας διαμέτρου ἁρμὰ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην καὶ ὑπὸ ὅρον ὅπως εἰς ἴδιον πρωτόκολλον ἢ ἔκθεσιν ἀναφέρῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἔπεισαν τὸν ὑπάλληλον περὶ τῆς ἀνάγκης τοιαύτης προσημάνσεως

Ἄρθρον 34.

Κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν ὑλοτομιῶν ἀφ' ὡρισμένων τὴν παραγωγὴν δασικῶν προϊόντων προωρισμένων πρὸς ἐμπορίαν, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐγκατάστασιν δασικοῦ ὑπαλλήλου ἔκθεσις ἐγκαταστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 καὶ τῶν τοιούτων τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ὑλοτομίαι γενόμεναι κατὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωροῦνται ὡς παρανόμως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐνεργηθεῖσαι, οἱ δὲ ἐνεργήσαντες ταύτας ὑλοτόμοι ὑπόκεινται εἰς ποινικὴν καταδίωξιν καὶ τὰ παρανόμως παραχθέντα δασικὰ προϊόντα δημεύονται καὶ κατάσχονται.

Ἀδέσποτος ξυλεία.

Ἄρθρον 36.

Τὰ ἐντὸς δασῶν δημοσίων ἢ μὴ ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα, ἤτοι τὰ ἐγκαταλελειμμένα καὶ τῶν ὁποίων ἡ προέλευσις δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ διὰ νομίμων ἐγγράφων, ὡς ἀποδείξεων καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος κλπ. ἐκποιοῦνται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἀφοῦ προηγουμένως καταμετρηθοῦν κατ' εἶδος, ὄγκον ἢ βάρος.

Η ἐκποίησις γίνεται συνολικῶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου προκαταμετρήσεως, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ δημοσίου δάσους εἰσέρχεται ὁλόκληρον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τῶν τυχὸν ἐξόδων συγκεντρώσεως πρὸς φύλαξιν αὐτῶν καὶ ἀποθηκεύσεως, βαρυνόντων τὸν πλειοδότην, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ δάσους δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ, μοναστηριακοῦ ἢ εἰς ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα ἢ ἰδιώτας ἀνηκόντος, τότε ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος μόνον τὸ ἀνάλογον νόμιμον δικαίωμα τοῦ δημοσίου εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς τακτικὸν ἔσοδον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰς πίστωσιν τοῦ οἰκείου δασοκτήμονος ἢ ἐπὶ νομίμῳ ἀποδείξει παραδίδεται εἰς αὐτόν, μάλιστα ἐὰν πρόκειται περὶ ἰδιώτου δασοκτήμονος.

Προκειμένου περὶ βεβαιώσεως καὶ ἐκποιήσεως ἀδεσπότων δασικῶν προϊόντων ἐκ δασῶν δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ εἰς ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα ἢ ἰδιώτας ἀνηκόντων εἰδοποιεῖται περὶ τούτου καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ Δασαρχείου ὁ ἰδιοκτήτης, ἵνα κάμῃ τὰς τυχὸν ἐνστάσεις του εἰς τὸ Δασαρχεῖον ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ παραστῇ ὁ ἴδιος κατὰ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν αὐτῶν.

Ἐὰν ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις ἤθελε καταστῇ ἀδύνατος, λόγῳ ἐλλείψεως προσφορῶν, τὰ προϊόντα ταῦτα, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 46 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Δ. διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἐν τῇ ἰσχυούσῃ διατιμήσει ἀναγραφομένου μισθώματος, ἢ ἂν προέρχονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσχυούσης διατιμήσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακάτοχον τοῦ δάσους κατὰ τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ ὁριζόμενα. Ἐὰν δὲ τὰ προϊόντα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν οὔτε διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, καταστρέφονται δι' οἱουδήποτε μέσου.

Η ἐκποίησις τῶν ἀδεσπότων τούτων δασικῶν προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

"Αρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν» τῆς 23 Νοεμβρίου 1927, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Συλλογὴ καὶ ὑλοτομία καυσοξύλων.

"Αρθρον 37.

1. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 § 1 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος, ὡς καύσιμος ὕλη χαρακτηριζόμενα καυσόξυλα, λόγῳ προελεύσεως καὶ τρόπου ἀπολήψεώς των ἐκ τῶν δασῶν, διακρίνονται πρῶτον ὡς τοιαῦτα ἀπολαμβανόμενα διὰ συλλογῆς ἐκ δένδρων ξηρῶν, κατακειμένων, σκολιῶν κλπ., ἢ ἀκόμη καὶ ἐκ δένδρων κατακειμένων στρεβλῶν κλπ. ἀλλὰ διατελούντων ὅμως ἐν χλωρᾷ καταστάσει καὶ δεύτερον εἰς καυσόξυλα ἀπολαμβανόμενα ἐκ τῶν δασῶν, δι' ὑλοτομίας ἱσταμένων καὶ χλωρῶν δένδρων.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 καὶ τὸν ὑπὸ τῆς πρώτης περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου καθορισθέντα τρόπον ἀπολήψεως, ἐπιτρέπεται συλλογὴ καυσοξύλων εἰς πάντα τὰ δάση, ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα ἐκπληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος καὶ εἰς πᾶσαν ἐποχήν, ἀλλὰ πάντως μόνον ἐκ δασικῶν θέσεων καθοριζομένων ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ μελετῶν ἢ ἐκθέσεων διαχειρίσεως κλπ. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν τοιαῦται θέσεις δὲν ἔχουν καθορισθῇ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. ἢ δὲν ὑπάρχουν ἐγκεκριμένα τοιαῦτα σχέδια, σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν δασικῶν νόμων, καθορίζονται αὗται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου, δι' ἐκδόσεως ἀστυνομικῆς διαχειριστικῆς διατάξεως, προσηκόντως δημοσιευομένης.

3. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ διὰ χωρία εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάρχουν δάση εἰς τὰ ὁποῖα σπανίζουν ξύλα δυνάμενα κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος νὰ χρησιμεύωσιν ὡς καυσόξυλα, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν αἱ ἀνάγκαι τῶν κατοίκων τῶν χωρίων τούτων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ἀπόληψις καυσοξύλων, ἀκόμη καὶ δι' ὑλοτομίας χλωρῶν καὶ ἱσταμένων δένδρων, ἀκαταλλήλων ὅμως πρὸς παραγωγὴν χρησίμου ταῖς τέχναις ξυλείας καὶ κυρίως δι' ἀραιώσεως νεαρῶν πεπυκνωμένων συστάδων, ἰδίᾳ τοιούτων ἐκ βραχυκόρμων πλατυφύλλων θάμνων (κομάρων, πρίνων, σχοίνων, φιλυκίων κλπ.). Η ὑλοτομία τῶν καυσοξύλων τούτων σύμφωνα πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 13-11-1927 Διατάγματος «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν δασικῶν νόμων», δέον νὰ γίνηται κυρίως εἰς δάση χθαμαλὰ καὶ θέσεις καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ μελέτης ἢ ἐκθέσεως διαχειρίσεως κλπ. καὶ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ οἰκείου δασοφύλακος, ὅστις εὐθύνεται διὰ τὴν καλὴν καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς δασοκομίας ἐκτέλεσιν τῆς ἀραιώσεως τοῦ δάσους. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ὑπάρχουν διαχειριστικὰ σχέδια, μελέται ἢ ἐκθέσεις διαχειρίσεως κλπ. ἢ καὶ ὅταν ὑπάρχουν μὲν ἀλλὰ δὲν προβλέπουν ὑλοτομησίας διὰ καυσόξυλα δασικὰς θέσεις, αὗται καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου, δι' ἐκδόσεως διαχειριστικῆς, ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως, ἁρμοδίως δημοσιευομένης.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν δύνανται νὰ ὑλοτομηθῶσι πρὸς παραγωγὴν καυσοξύλων κατόπιν προσημάνσεως καὶ ἄνευ βλάβης ἀκόμη καὶ ἐξ ὑψηλοῦ ἢ συνθέτου θάμνου καὶ ἱστάμενα χλωρὰ καὶ ὑπερήλικα δένδρα, ὧν ὁ κορμὸς εἶνε καῖλος καὶ ἄχρηστος πρὸς παραγωγὴν χρησίμου ταῖς τέχναις ξυλείας. Η μεταφορὰ τῶν ἐκ τούτων δένδρων προελθόντων καυσοξύλων γίνεται ἀφοῦ τὰ καυσόξυλα ταῦτα ξηρανθοῦν ἐπὶ τόπου.

4. Η ἐντὸς ὑψηλῶν, μέσων ἢ χθαμαλῶν (θαμνωδῶν) δασῶν δι' ἐκριζώσεως διενεργουμένη συλλογὴ ἢ ὑλοτομία καυσοξύλων πάσης φύσεως, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, τοῦ παραβάτου ὑποκειμένου εἰς ποινικὴν δίωξιν ἐπὶ φθορᾷ δάσους.

Ὁσάκις οἱ περίοικοι τῶν δασῶν προβαίνουσιν εἰς λαθραίας ὑλοτομίας ἢ ἄλλας βλάβας τῶν δασῶν πρὸς δημιουργίαν καυσοξύλων μὴ ἐκπληρούντων τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Δ. ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ἐνεργεῖται ὑπέρμετρος ἐκ τῶν δασῶν ὑλοτομία ἢ συλλογὴ καὶ μεταφορὰ καυσοξύλων, ὁ δασάρχης δύναται δι' ἀπαγορευτικῆς διοικήσεως ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐκ τῶν δασῶν τούτων ὑλοτομίαν ἢ συλλογὴν καυσοξύλων, ὡς ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ μὲν τὴν ὑλοτομίαν ἢ συλλογὴν καὶ μεταφορὰν καυσοξύλων, ἔστω καὶ πρὸς ἐμπορίαν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου, κατὰ τὴν διάταξιν τῶν ἄρθρων 22 καὶ 29 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Δ. ἀλλὰ δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν πρὸς ἐμπορίαν ἐκτὸς τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς περιφερείας τῆς δικαιοσίας του.

Ο Δασάρχης ὀφείλει ἐπίσης δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ὑλοτομίαν καὶ συλλογὴν καυσοξύλων ἐκ δασικῶν θέσεων κειμένων παρὰ τοὺς συνοικισμοὺς καὶ ὑποστασῶν ἐπικίνδυνον ἀραίωσιν ἐξ ὑπερμέτρου τοιαύτης συλλογῆς ἢ ὑλοτομίας καυσοξύλων καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς πολίτας νὰ συλλέγωσι ἢ ὑλοτομῶσι τὰ διὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀτομικὰς ἀνάγκας ἀναγκαιοῦντα καυσόξυλα εἰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας τῶν συνοικισμῶν δασικὰς θέσεις καταλληλοτέρας πρὸς τοῦτο.

5. Διὰ τῶν ἑκάστοτε συνταχθησομένων διαχειριστικῶν σχεδίων, μελετῶν, ἐκθέσεων διαχειρίσεως κλπ. ὁ συντάκτης τούτων δασολόγος Δασάρχης ἢ ἐπιθεωρητὴς δασῶν, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του καὶ τὰς εἰς καυσόξυλα ἀνάγκας τῶν πρὸς τὸ δά-

σος παρακειμένων κατοίκων τῶν χωρίων καὶ νὰ διαχωρίζῃ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 13-11-1927 Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν βασικῶν νόμων τὰς καταλλήλους πρὸς συλλογὴν ἢ ὑλοτομίαν καυσοξύλων δασικὰς θέσεις τοῦ δάσους καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγωγικότητος τούτου νὰ καθορίζῃ τὸ ἐτησίως ἐκ τούτων ἐξακτέον ποσὸν καυσοξύλων, καὶ μόνον μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ περιοίκου πληθυσμοῦ εἰς καυσόξυλα νὰ ρυθμίζῃ καὶ τὴν περαιτέρω πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσιν τοῦ δάσους, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 61 παρ. 1 τοῦ δασικοῦ κώδικος.

Ἄρθρον 23.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Δ. «περὶ διαχειρίσεως δασῶν» τῆς 23 Νοεμβρίου 1923 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ χρῆσις καυσοξύλων πρὸς ἀσβεστοποιΐαν ἐπιτρέπεται κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μόνον εἰς χωρία, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν ὑλοτομήσιμοι θάμνοι καὶ φρύγανα ἢ ὑπάρχουσιν εἰς βάσῃ γηραιοὶ σεσηπότες καὶ ἄχρηστοι κορμοί, τῶν ὁποίων ἡ πρὸς ἐμπορίαν χρησιμοποίησις ὡς καυσοξύλων εἶνε οἰκονομικῶς ἀσύμφορος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, λόγῳ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως τῆς θέσεως ἔνθα κεῖται ἀπὸ τῶν κέντρων τῆς καταναλώσεως. Διὰ τὴν ἀσβεστοποιΐαν δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἡ χρησιμοποίησις καὶ καυσίμου ὕλης ἐκ τῆς συλλεγομένης ὑπὸ τῶν χωρικῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Δ., ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει, διὰ τὴν χρησιμοποιουμένην καύσιμον ὕλην πλὴν τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐπὶ τῆς ἀσβέστου, καταβάλλεται δικαίωμα ἢ μίσθωμα καὶ διὰ τὴν χρησιμοποιουμένην καύσιμον ὕλην, κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν» τῆς 23 Νοεμβρίου 1923 προστίθεται καὶ παράγραφος γ' ἔχουσα οὕτω:

γ') Προκειμένου περὶ συνθέτων δασῶν διὰ τὰς ζημίας τὰς προξενουμένας εἰς τὸν ἄνω ὄροφον ἐκ τῆς διενεργείας τῶν ὑλοτομιῶν, ἡ ἀποζημίωσις τοῦ δημοσίου καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ὑψηλὰ δάση, διὰ δὲ τὰς τοιαύτας τὰς προξενουμένας εἰς τὸν ὑπόροφον, ὡς εἰς τὰ χθαμαλὰ δάση.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ἡ περίπτωσις 3 τοῦ ἑδαφίου β' τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἐφ' ὅσον ἔχει ἐπιτραπῇ ὑλοτομία ἐκ τοῦ συστάδην καὶ κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ὑλοτομίας ἀφέθησαν τμήματα τινὰ τῶν συστάδων ἀνυλοτόμητα ἢ διενηργήθη ἀκανόνιστος καὶ παρὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως διαχειρίσεως, πίνακος ὑλοτομίας, ἐκθέσεως. ἐγκαταστάσεως καὶ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως, ὑλοτομία.

2. Τὸ ἄρθρον 48 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 48.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελεν ὑποβάλλει ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου καταλογισμοῦ, ὁ Δασάρχης ὑποβάλλει τοῦτο μετὰ τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸ ὁποῖον διορίζει ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην παρὰ τοῦ Δασάρχου ἢ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ δύο ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς δικαιοδοσίας οἱουδήποτε Ὑπουργείου, ἥτις προβαίνει εἰς νέαν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν ἐπενεχθεισῶν ζημιῶν καὶ τὴν σύνταξιν λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου καταλογισμοῦ ὅπερ ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ Δασάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου δασῶν, ἀποδέχεται ἢ τροποποιεῖ τὸ οὕτω καταρτισθὲν πρωτόκολλον καταλογισμοῦ καὶ τὴν ἀπόφασίν του κοινοποιεῖ διὰ τοῦ Δασάρχου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἐκμεταλλευτὴν καὶ καρπωτὴν ὑλοτόμου.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου εἶνε ἀμετάκλητος μὴ ἐπιτρεπομένης τῷ ἐνοικιαστῇ, ἐκμεταλλευτῇ ἢ καρπωτῇ ὑλοτόμῳ, προσφυγῆς εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

3. Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 51.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὰς παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δασῶν τῶν προσγενομένας εἰς αὐτὸ ζημίας καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἰδίων, διὰ τὴν τυχὸν δὲ προσγενομένην τῷ δημοσίῳ ζημίαν, ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως ὑψηλῶν πρέμνων, ἢ ἀκατεργάστων χρησίμων ὑπολειμμάτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 45 παρ. 2 καὶ 58 τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ὑλοτομίαν εἰς ἄλλας θέσεις ἀπὸ τὰς καθορισθείσας ὑπὸ τοῦ πίνακος ὑλοτομίας κλπ. ἐφαρμόζονται αἱ περὶ παρανόμου ὑλοτομίας διατάξεις.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Διατάγματος περὶ διαχειρίσεως δασῶν κλπ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 58.

Μετὰ πᾶσαν ὑλοτομίαν, ἀνθρακοποιΐαν καὶ ἐν γένει κάρπωσιν οἱουδήποτε δάσους ἐνεργεῖται ἐπιθεώρησις καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκόμη καθ' ἣν δὲν διετέθη διὰ δημοπρασίας τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς καρπώσεως, πρὸ τῆς τελικῆς καταμετρήσεως τῶν ἀπολη(θέντων δασικῶν προϊόντων, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ἐγένετο παράβασις τῶν ὅρων τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ ἂν ὁ ὑλοτόμος ἐνήργησε τὴν ὑλοτομίαν κανονικῶς, ἢ ἂν ἀφῆκεν εἰς τὸ δάσος χρήσιμα ὑπολείμματα, τοῦ ἁρμοδίου ὑλωροῦ, τῆς περιφερείας καλουμένου ὑπὸ τῶν τὴν ἐξέλεγξιν καὶ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν ἐνεργούντων ὑπαλλήλων, νὰ βεβαιώσῃ, ὑπευθύνως καὶ ἐγγράφως πρὸς αὐτούς, ὅ,τι εἶνε ἀνάγκη καὶ τῆς ἁρμοιδιότητός του νὰ βεβαιῇ.

Ἡ μᾶζα τῶν κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐγκαταλειπομένων ἐν τῷ δάσει πρέμνων, καθὼς καὶ ἡ τῶν ὑπολειμμάτων τῶν χρησίμων, εἴτε διὰ τὴν ξυλείαν, ὅταν ἐνεργῆται ὑλοτομία ξυλείας εἴτε διὰ ξυλάνθρακος, ὅταν ἐνεργεῖται ὑλοτομία ξυλανθράκων, προσττίθεται ἐὰν δὲν ἔχει καταλογισθῇ κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας μερικὰς καταμετρήσεις, εἰς τὴν μᾶζαν τῶν κατὰ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν παρουσιαζομένων προϊόντων καὶ ἐνεργεῖται ὁ καταλογισμὸς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 36 καὶ 37 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.»

Προκειμένου περὶ ὑλοτομίας χρησίμου ξυλείας, θεωροῦνται ὡς χρήσιμα ὑπολείμματα τὰ ὑγιῆ καὶ τεχνικῶς χρησιμοποιήσιμα τμήματα τοῦ κορμοῦ μήκους πλέον τῶν 1.50 μ. καὶ διαμέτρου πλέον τῶν 0.15 μ.

Τὰ ἐξελεχθέντα δασικὰ προϊόντα εἴτε προέρχονται ταῦτα ἐξ ἐνοικιάσεως δημοσίου δάσους, εἴτε ἐξ ἁπλῆς καρπώσεως αὐτοῦ ἢ ἄλλου μὴ δημοσίου δάσους μένουν ὑπέγγυα καὶ τὸ τελικὸν δελτίον καταμετρήσεως δὲν παραδίδεται εἰς τὸν ὑλοτόμον, ὃν μὴ οὗτος καταβάλλῃ τὸ εἰς βάρος του καταλογισθὲν ποσὸν συμπληρωματικῶν δικαιωμάτων ἢ μισθωμάτων καὶ οἰωνδήποτε ἀποζημιώσεων, διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ τυχὸν ἐπενεχθείσας οἱασδήποτε εἰς τὸ δάσος ἄλλας ζημίας διὰ τῆς ὑλοτομίας, μεταφορᾶς κλπ. τῶν οἰκείων δασικῶν προϊόντων, ἐφαρμοζομένων ἐν ἀνάγκῃ καὶ τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω ἄρθρου.

Ὁ ὑλοτόμος καταβάλλων τὸ εἰς βάρος του καταλογισθὲν δικαίωμα ἢ μίσθωμα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν ὑπολειμμάτων, κορμῶν καὶ πρέμνων, δικαιοῦται νὰ κατεργασθῇ ταῦτα καὶ ἀπομείσῃ ἐκ τοῦ δάσους ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ὁριζομένου ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων τὴν καταμέτρησιν ὑπαλλήλων, ὡς δικαιολογητικὸν δὲ μεταφορᾶς τῶν κατεργαζομένων ὑπολειμμάτων χρησιμεύει τὸ τελικὸν δελτίον καταμετρήσεως.

Διὰ τὰς τυχὸν ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ἐπενεχθείσας εἰς τὸ δάσος ἄλλας ζημίας, ἡ ἁρμοδία δασικὴ ἀρχὴ (Δασάρχης, Δασονόμος κλπ.) ὑποβάλλει συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κεφ. Δ' τοῦ παρόντος Διατάγματος ἔκθεσιν μετὰ πρωτοκόλλου καταλογισμοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ προβαίνει καὶ εἰς τὴν σχετικὴν κατὰ τούτου μήνυσιν πρὸς ποινικὴν δίωξιν.

Ἄρθρον 27.

Τὰ ἄρθρα 65 καὶ 67 τοῦ Διατάγματος περὶ διαχειρίσεως Δασῶν ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Ἐγκατάστασις ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 65.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως διαθέσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, καλεῖται ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ δυνάμει συμβολαίου πληρεξούσιος αὐτοῦ, ὅπως καθ' ὡρισμένην ἡμέραν ἐγκατασταθῇ παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ ἐνοικιασθέντι δάσει. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐγκαταστάσεως, ἥτις πάντως δὲν δύναται νὰ βραδύνῃ πέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, προσδιορίζεται κατόπιν ἐγγράφου συνεννοήσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς μετὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὰ Δασαρχεῖα εἰς ἃ ὑπηρετεῖ δασολόγος Δασάρχης ἐνεργεῖ οὗτος ἢ ὁ βοηθός του δασολόγος-Δασάρχης, δόκιμος ἢ τακτικὸς καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς ὅλας περιστάσεις καὶ δὴ ὅταν οὗτος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται δύναται νὰ τὴν ἐνεργήσῃ καὶ δασονόμος ἢ ἀκόμη καὶ ἀρχιφύλαξ δασῶν. Εἰς τὰ δασονομεῖα τὴν ἐνεργεῖ ὁ δασονόμος, ὁσάκις δὲ πρόκειται περὶ σοβαρᾶς ὑλοτομίας, ὁ προϊστάμενος τοῦ Δασαρχείου εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ Δασονομεῖον δασάρχης ἢ ὁ βοηθὸς τούτου τακτικὸς ἢ δόκιμος δασάρχης, ἂν ὑπηρετῇ τοιοῦτος.

Ἡ παρὰ τῶν δασικῶν ὀργάνων συνταχθεῖσα ἔκθεσις ἐγκαταστάσεως, ὑπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ εἶνε ὅσῳ τὸ δυνατὸν λεπτομερὴς καὶ ἀκριβής, ἀπεικονίζουσα τὴν κατάστασιν τοῦ δάσους κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ καθίσταται εὐχερὴς βραδύτερον ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς συνεμορφώθη πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, τίνας τυχὸν ζημίας ἐπέφερε κλπ.

Ἀπαραιτήτως ἡ ἔκθεσις ἐγκαταστάσεως δέον ν' ἀναγράφῃ πλὴν τῶν ἄλλων τυχὸν ἀναγκαιούντων ὅρων, καὶ

1) Λεπτομερῶς τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἐνεργηθήσεται ἡ ὑλοτομία κλπ.

2) Τὸ ἐν τῷ δάσει κατακείμενον χρήσιμον ὑλικὸν ὅπερ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐνοικιάσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποκομίσῃ ὁ ἐνοικιαστής, ἤτοι δένδρα καταρριφθέντα ἢ ἐκριζωθέντα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἢ τῆς χιόνος ἢ ἀποξηραθέντα δι' οἱονδήποτε λόγον κλπ.

3) Τὸν ἐν ἑκάστῃ δασικῇ θέσει ἢ συστάδι ἀριθμὸν τῶν ὑλοτομητέων καὶ προσημανθέντων δένδρων.

4) Ἐκ τίνων θέσεων ἢ συστάδων δέον νὰ ἄρξηται ἡ ὑλοτομία, τὴν σειρὰν τῆς κατὰ τὴν θέσιν ὑλοτομίας ἢ ἐὰν παρίστανται ἀνάγκη ὅπως αὕτη ἐπεκταθῇ ταυτοχρόνως ἐφ' ὅλης τῆς ἐνοικιασθείσης ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 67.

Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ἐνοικιαστὴς ἕνεκα οἱουδήποτε κωλύματος (ἀνωτέρα βία, θεομηνία κλπ.) μὴ προερχομένου ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Δημοσίου, μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας λήξεως τῆς μισθώσεως, οὐδεμίαν ἤθελεν ἐνεργήσει ἐκμετάλλευσιν, καταβάλλει ὁλόκληρον τὸ συμφωνημένον μίσθωμα τοῦ ἐνοικιασθέντος ποσοῦ, εἰδ' ἄλλως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἡ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθεῖσα ἐγγύησις.

3. Τὸ ἄρθρον 79 τοῦ ἰδίου Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 79.— Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπέχει ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀπολησθῇ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ἐνοικιασθέντος ποσοῦ δασικῶν προϊόντων. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὁ ἐνοικιαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ μίσθωμα μόνον διὰ τὸ δυνάμενον ν' ἀπολησθῇ ποσὸν διαλυομένης τῆς μισθώσεως διὰ τὸ ὑπόλοιπον.»

4. Ἡ περίπτωσις Ϛ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ ἰδίου Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ϛ'. Τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος, ἐὰν δηλονότι θὰ καταβληθῇ εἰς δόσεις μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους ἢ τριμηνιαίας τοιαύτας.

5. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ ἰδίου Διατάγματος διαγράφονται αἱ λέξεις «Κλάσματα δραχμῆς δὲν εἶνε δεκτά».

Ἄρθρον 28.

Τὰ ἄρθρα 101, 102, 103 καὶ 105 τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως» τροποποιούμενα συγχωνεύονται εἰς ἓν ἐνιαῖον ἄρθρον, ἔχον οὕτω:

«Ἄρθρον 101.— 1. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ Οἰκ. Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 83—85 ὑποβεβλημένων ἐγγυοδοτικῶν, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν πρὸς ὑποθήκην προσενεχθέντων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ πλειοδότου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν δημοπρασίαν κτηματικῆς ἀσφαλείας, δύναται ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητής του, ὅπως προσαγάγῃ ἢ τραπεζιτικὴν ἐγγύησιν ἢ γραμμάτιον παρακαταθήκης παρὰ δημοσίῳ ταμείῳ δι' ἐγγυοδοσίαν, εἴτε χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον, εἴτε ἴσης ἀξίας χρεωγράφων ἐθνικῶν δανείων, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας των μὲ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως.

2. Διὰ πᾶσαν ἐνοικίασιν συντάσσεται παρὰ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου μισθωτήριον ἔγγραφον ἐπὶ ἀναλογικοῦ χαρτοσήμου, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἐγγυητοῦ του καὶ παραδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, ἀντίγραφον δὲ τούτου κρατεῖ ὁ Οἰκ. Ἔφορος.

3. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ πλειοδότης ἢ οἱ συμπλειοδόται ὀφείλουν νὰ προκαταβάλλουν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ἔξοδα, τὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποθήκης καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος συνιστάμενα εἰς 2 ἐπὶ τοῖς χιλίοις καὶ μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶσι τὰς 100 δραχμὰς δι' ἑκάστην ἐνοικίασιν.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ὁ ταμίας ἐκδιάζει τὴν εἴσπραξιν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

4. Ἐπὶ πολλῶν συνενοικιαστῶν ἢ συμπλειοδοτῶν ἢ συνεγγυητῶν, ἕκαστος τούτων εἶνε ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰς τὸ Δημόσιον πληρωμὴν ὁλοκλήρου τοῦ ἐνοικίου.»

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 104.— Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητής των ἢ οἱ συμπλειοδόται ἢ οἱ ἐγγυηταί των δὲν προσαγάγωσι τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 101 κτηματοσημειώσεις ἢ ἀποποιηθοῦν νὰ ὑπογράψουν τὸ μισθωτήριον ἔγγραφον (ἐνοικιαστήριον) ἢ ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ πλειοδότης ἢ οἱ συμπλειοδόται δὲν ἀναλάβουν τὴν διαχείρισιν τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, κηρύσσονται κατ' ἄμεσον πρόταξιν τῶν ἀρχῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἔκπτωτοι καὶ ἡ τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα καρπώσεως ἢ ἡ ἐκ τῆς διαθέσεως δασικῶν προϊόντων πρόσοδος ἐκτίθεται εἰς ἀναπλειστηριασμὸν ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 87 κινδύνῳ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ ἐὰν πρόκειται περὶ τῆς τελικῆς δημοπρασίας, τὸ δοθὲν ἐνοίκιον ὑπὸ τοῦ κηρυχθέντος ἐκπτώτου ἐνοικιαστοῦ ἢ πλειοδότου ἢ συμπλειοδοτῶν βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 87 ἀναφερόμενοι ἀναπλειστηριασμοὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀρχῶν, τηρουμένων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 92 καὶ 96 προθεσμιῶν καὶ ὁριζομένων ὑπ' αὐτῶν ὡς ἐλαχίστου ὅρου κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκπτώτου ἐνοικιαστοῦ ἢ πλειοδότου ἢ συμπλειοδοτῶν κατακυρωθέντος ποσοῦ, ὅπερ δύ-

ναται νὰ μειοῦται ἀναλόγως μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ προσφορά. Ἐπὶ τῶν ἀναπλειστηριασμῶν τούτων ἐπαναλαμβάνονται αἱ δημοπρασίαι μόνον ἐφ' ἅπαξ δίδονται ἀνώτεραι προσφοραὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 30.

Τὸ Μέρος ΙΙΙ, Κεφάλαιον Α' ἄρθρα 150–157 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1923 Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν», ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ.

Περὶ ἐνοικιάσεως δικαιώματος τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ρητίνης καὶ διαθέσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δημοσίων δασῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἐνοικιάσεως δικαιώματος τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς ρητίνης τῶν μὴ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 150.

Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν συλλεγομένης ρητίνης εἰσπράττεται ὑπὸ ἐνοικιαστῶν, ἀναδεικνυομένων κατόπιν δημοπρασίας πρηκηρυσσομένης ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ ἐνεργουμένης κατὰ τὰς διατάξεις περὶ διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 82–105 τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῶν ἑξῆς:

Ἄρθρον 151.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν δημοπρασιῶν εἰς ὥραν ἐπὶ τοσοῦτον προσεγγίζουσαν τὴν κατάλληλον πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐποχήν, ὥστε ἐνεργουμένων νέων ἐπὶ προσφορᾷ πλειοδότου δημοπρασιῶν δὲν ἤθελε μένει ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἐγκαίρως τὴν ἐπιχείρησίν του, προκηρύσσεται τῇ διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργείου δημοπρασία, τιθεμένου καὶ δημοσιευομένου ἐλαχίστου ὅρου προσφορᾶς καὶ ἀνατιθεμένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν ταύτης εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχὰς κατὰ τὰ ἑπόμενα ἄρθρα. Ἡ δημοπρασία αὕτη προκηρύσσεται καὶ διεξάγεται κατὰ τὰς περὶ ἐπαναληπτικῶν δημοπρασιῶν διατυπώσεις.

Ἐὰν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δημοπρασίας ἐπῆλθεν οὐσιώδης τις μεταβολὴ τῶν περιστατικῶν, ἐφ' ὧν ἐθεμελιώθη ὁ ἐλάχιστος ὅρος δικαιολογοῦσα τὴν αὔξησιν αὐτοῦ, αἱ διεξάγουσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ δύνανται ν' αὐξήσωσι τὸν φόρον τοῦτον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, εἰδοποιοῦσαι περὶ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον.

Προσφορὰ μικροτέρα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 152.

Ἐὰν οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν γνωστοποιήσωσι δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸν ταμίαν κατὰ τὸν νόμον τὰς ἀποθήκας ἐν αἷς θέλουν ἀποταμιεύσει τὰ προϊόντα, ὁ ταμίας ἐνεργεῖ συντηρητικὴν κατάσχεσιν, τῆς ὁποίας τὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουσι τοὺς ἐνοικιαστάς.

Ἄρθρον 153.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπέλθει ὁ χρόνος τῆς συλλογῆς τῆς ρητίνης καὶ ἡ ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος δὲν ἔχει συντελεσθῇ, ὁ Οἰκον. Ἔφορος προτείνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸν διορισμὸν ἐπιστατοφυλάκων διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ δικαιώματος, καθορίζων συγχρόνως τὴν εἰς αὐτοὺς καταβλητέαν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν.

Ὡς ἐπιστατοφύλακες δύνανται νὰ διορισθῶσι εἴτε δημόσιοι ὑπάλληλοι εἴτε ἰδιῶται πολῖται Ἕλληνες.

Ἄρθρον 154.

Ὁ Ὑπουργὸς διορίζει κατὰ βούλησιν τοὺς ἐπιστατοφύλακας, ὁρίζει δὲ τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἑκάστου, ἥτις πάντως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 30 δραχμὰς ἡμερησίως.

Ἄρθρον 155.

Οἱ ἐπιστατοφύλακες καταβάλλουσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα ποσὰ ἀφαιροῦντες τὴν εἰς αὐτοὺς καθορισθεῖσαν ἀποζημίωσιν, εὐθύνονται δὲ ἀπέναντι τοῦ δημοσίου, διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀμέλειαν περὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου. Ἅμα τῇ ἀναδείξει ἐνοικιαστοῦ καταβάλλονται αὐτῷ τὰ εἰσπραχθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιστατοφυλάκων ποσά, οὐδαμῶς εὐθυνομένου τοῦ δημοσίου ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τυχὸν τὰ ποσὰ ταῦτα εἶνε μικρότερα τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ὁ ἀναδειχθησόμενος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ σὺν τοῖς ἄλλοις εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ ἔξοδα τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων ὅπου διωρίσθησαν τοιοῦτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐνοικιάσεως ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ρητινοσυλλογῆς ἐκ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 31.

1. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δημοσίων δασῶν, διατίθεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ δημοπρασίας καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι πέντε ἐτῶν.

2. Αἱ δημοπρασίαι τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητινοσυλλογῆς ἄρχονται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ διεξαγωγῆς δημοπρασιῶν, ἤτοι τῶν ἄρθρων 67, 68, 69, 74, 75, 76 καὶ 151—155 συμπεριλαμβανομένου.

Ἄρθρον 32.

Τὰ ἄρθρα 157, 158 καὶ 159 τοῦ Διατάγματος «περὶ Διαχειρίσεως Δασῶν», τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 157.

Ὡς ἀγοραία τιμὴ τῶν δασικῶν προϊόντων ἑκάστου Δασαρχείου πρὸς σύνταξιν τοῦ ἐτησίου πίνακος διατιμήσεως αὐτῶν, λαμβάνεται ἡ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀγορὰς πωλήσεως καὶ καταναλώσεως τοῦ Δασαρχείου καὶ χρησιμεύει ὡς βάσις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου συγχρόνως δὲ καὶ ὡς τοιαύτη διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ μισθώματος τῶν ἄνευ δημοπρασίας διατιθεμένων δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 158.

Πρὸς καθορισμὸν τῆς πραγματικῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων ἑκάστου Δασαρχείου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνίσταται ἐν ἑκάστῳ Δασαρχείῳ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Δασάρχου, ἑνὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων τῆς περιφερείας, ἑνὸς ἀντιπροσώπου Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἢ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τοιαῦτα καὶ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος τῆς ἕδρας τοῦ Δασαρχείου ἥτις συνερχομένη ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους συντάσσει πρωτόκολλον διατιμήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ὡς εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς χρησιμεύει ὁ Δασάρχης ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὅρου τιμῆς συντάσσει καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν σχέδιον πρωτοκόλλου διατιμήσεως διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, κοινοποιῶν ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου τούτου εἴκοσι (20) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰ μέλη αὐτῆς.

Πρὸς καθορισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 157 τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸ ὑπόλοιπον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ ροπὴ πρὸς αὐξομείωσιν τῶν τρεχουσῶν τιμῶν δασικῶν προϊόντων.

Τὴν πρότασιν τοῦ Δασάρχου ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεως ἐπεξεργάζεται καὶ ἐγκρίνει ἢ τροποποιεῖ ἠτιολογημένως ἐντὸς δύο τὸ πολὺ συνεδριάσεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διατιμήσεως καλουμένη εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Δασάρχου, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον

τριῶν (3) ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ συνεδριάζει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου, ἢ, προκειμένου περὶ ὁμοιοβάθμων τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Δασάρχου.

Τὰ κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεως δύνανται, πλὴν τοῦ Δασάρχου, νὰ ἀναπληρῶνται ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀναπληρωτῶν ἢ ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Ἄρθρον 159.

Τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεως οἱ Δασάρχαι ὑποβάλλουν ταχέως μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας μετὰ τῆς ἠτιολογημένης συμφώνου ἢ μή, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει προτάσεώς των.

Αἱ τυχὸν ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ Δασαρχεῖον κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς ἐνστάσεις, ἢ ἀντιρρήσεις ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δασάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδοτήσεώς του ἐπ' αὐτῶν.

Μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου οἱ Δασάρχαι δέον νὰ ἔχουν ὑποβάλῃ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸ ὁποῖον κατόπιν σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, καταρτίζει τὸν πίνακα διατιμήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων ἑκάστου ἔτους, διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, δι' ὅλα τὰ Δασαρχεῖα καὶ τὰ Δασονομεῖα τοῦ Κράτους.

Ὁ πίναξ οὗτος κυροῦται διὰ Διατάγματος καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.»

Ἄρθρον 33.

Τὰ ἄρθρα 164, 165 καὶ 166 τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν» τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

«Περὶ ρητινοκαλλιεργείας καὶ ρητινοσυλλογῆς.

Ἄρθρον 164.

Ἡ ρητινοκαλλιέργεια ἐπιτρέπεται ἐπί τε τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου καὶ ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία τῆς ρητινοκαλλιεργείας καὶ ρητινοσυλλογῆς ἀπὸ 15 Μαρτίου. Ἡ δὲ ρητινοσυλλογὴ ἄρχεται καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς πρώτης μὲν Ἀπριλίου, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἔχει πραγματοποιηθῇ πλήρως, δύναται νὰ παραταθῇ καὶ πέραν τοῦ τέλους Σεπτεμβρίου, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει περισυλλέγεται μόνον ἡ ἐπὶ τῶν δένδρων ἢ ἐντὸς τῶν δοχείων καὶ τοῦ ἐδάφους διὰ τῆς μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ρητινοκαλλιεργείας ἐκρεύσασα ρητίνη καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συλλέγεται πλέον τοιαύτη διὰ νέας καλλιεργείας τῶν πευκοδένδρων.

Ἄρθρον 165.

Ἀπαγορεύεται·

1) Ἡ ρητινοκαλλιέργεια πευκῶν (παντὸς εἴδους πεύκης) ἐχουσῶν στηθιαίαν περίμετρον κατωτέραν τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ἐξαιρετικῶς καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ρητινοκαλλιέργειαν καὶ πευκῶν ἐχουσῶν περίμετρον ἐλάσσονα τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, ὅπου αἱ σταθμολογικαὶ συνθῆκαι ἢ τὸ βάθος τοῦ ἐδάφους δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πευκῶν εἰς μεγάλης διαμέτρου δένδρα.

2) Ἡ ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρων κατασκευὴ ὑποτομῆς (γούβας) πρὸς συλλογὴν τῆς ἐκρεούσης ρητίνης.

3) Ἡ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δένδρου ἐκτέλεσις πλειόνων τῆς μιᾶς ἐντομῶν καὶ

4) Ἐπίσης ἀπὸ 1 Μαρτίου 1929 ἡ ἐκτέλεσις ἐντομῆς, ἧς τὸ πλάτος ὑπερβαίνει τὰ δέκα πέντε (15) ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, τὸ ὕψος τριάκοντα (30) ἑκατοστὰ καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ τὸ βάθος οὐχὶ πλειότερον τοῦ ἑνὸς ἑκατοστοῦ τοῦ μέτρου ἐνδότερον τοῦ φλοιοῦ. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 1 ἐπιτρέπεται καλλιέργεια πευκῶν διαμέτρου μικροτέρας τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, τὸ πλάτος τῆς ἐντομῆς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ πέμπτον τῆς περιμέτρου αὐτῶν.

Ἄρθρον 166.

1. Προκειμένου περὶ συλλογῆς ρητίνης ἐκ δασῶν δημοσίων ἢ μή, ὁ δασάρχης καὶ τὰ ἁρμόδια δασικὰ ὄργανα, ἐὰν ἡ ρητινοκαλλιέργεια ἐνεργεῖται παρὰ τὰ κεκανονισμένα, ὑποχρεοῦνται νὰ προβῶσιν οὐ μόνον εἰς τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ρητινοκαλλιεργείας καὶ τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν ὑπαιτίων (ἰδιοκτητῶν, ἐνοικιαστῶν, ἀντιπροσώπων των ἢ ρητινοσυλλεκτῶν των) ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν προσωρινὴν κατάσχεσιν τῆς παραχθείσης ρητίνης ὡς ὑπεγγύου, ἀναφέροντες ἅμα περὶ τούτου τάχιστα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ διὰ τὸν ὁριστικὸν κανονισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν καταβλητέων ἀποζημιώσεων ὅπου πρόκειται περὶ ἐνοικιαστῶν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητινοκαλλιεργείας καὶ ρητινοσυλλογῆς ἐκ δημοσίων δασῶν.».

2. Εἰς τὰ ἐκ πεύκης δάση, τὰ κείμενα παρὰ τοὺς συνοικισμούς, κωμοπόλεις, πόλεις, τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ προάστεια ταύτης καθὼς καὶ τὰ ὑπερκείμενα τούτων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 64 τοῦ δασικοῦ κώδικος, διὰ λόγους προστατευτικούς, αἰσθητικούς, δασοκομικοὺς καὶ διαχειριστικοὺς τοιούτους, δι' ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου ἢ Δασονόμου, ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τοῦ δασικοῦ κώδικος ὁριζόμενα, ν' ἀπαγορευθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ρητινοκαλλιέργεια καὶ ρητινοσυλλογή.

Ἐπίσης διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δύναται μὰ ἀπαγορευθῇ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἡ ρητινοκαλλιέργεια καὶ ρητινοσυλλογὴ ἐπὶ τῶν ἐκ πεύκης δασῶν, τῶν κειμένων ἑκατέρωθεν τῶν Δημοσίων καὶ μὴ ὁδῶν καὶ εἰς βάθος (πλάτος) 50 μέτρων ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ.

Ἐξακρίβωσις καὶ καταλογισμὸς τῶν εἰς τὰ δάση γενομένων ζημιῶν ἐκ παραπόνου ρητινοκαλλιεργείας.

Α'. Εἰς τὰ Δημόσια δάση.

Ἄρθρον 34.

1. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῆς ρητινοσυλλογῆς ἐκ Δημοσίων δασῶν καθὼς καὶ οἱ ἄνευ βημοπρασίας συλλέγοντες ἐκ τούτων ρητίνην ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταστάσεώς των εἰς τὸ δάσος εὐθύγονται διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν πάσης ζημίας τοῦ Δημοσίου, προελθούσης ἐκ παρανόμου ρητινοκαλλιεργείας πευκῶν, διαπραχθείσης ἐν τῷ δάσει ὑπὸ τῶν ἰδίων ἢ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων των ἢ ὑπὸ τῶν ἐργατῶν αὐτῶν.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἄνευ ἀδείας καρπωτοῦ ἐπενεχθείσας εἰς τὸ ρητινευθὲν δάσος ζημίας ἐπιβάλλεται :

α') Διὰ τὴν ρητινοκαλλιέργειαν πευκῶν ἐχουσῶν περίμετρον μικροτέραν τῶν 0.80 τοῦ μέτρου ἢ τῆς τυχὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καθορισθείσης τοιαύτης.

β') Διὰ τὴν κατασκευὴν ὑποτομῆς (γούβας) ἐπὶ κορμοῦ τῶν πευκοδένδρων ἢ τὴν κατασκευὴν ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ δένδρου πλειόνων τῆς μιᾶς ἐντομῆς.

γ') Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐντομῆς διαστάσεων μεγαλυτέρων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 35.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Δημοσίου ὁρίζεται: α') διὰ τὰς ζημίας τῆς πρώτης περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου εἰς δραχμὰς δέκα δι' ἑκάστην πεύκην, β') διὰ τὰς ζημίας τῆς δευτέρας περιπτώσεως εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δι' ἑκάστην πεύκην καὶ γ') διὰ τὰς ζημίας τῆς τρίτης περιπτώσεως εἰς δραχμὰς τριάκοντα δι' ἑκάστην πεύκην.

Β'. Εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

Ἄρθρον 36.

Οἱ καρπωταὶ τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν μὴ Δημοσίων δασῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς εἰς τὰ παρ' αὐτῶν μηνινευόμενα παντὸς εἴδους πεύκης δάση εἶνε ὑπεύθυνοι πρὸς ἐπανόρθωσιν πάσης ζημίας τοῦ ἰδιοκτήτου, προελθούσης ἐκ τῆς παρανόμου ρητινοκαλλιεργείας ἢ ἄλλης δασικῆς παραβάσεως διαπραχθείσης ὑπὸ τῶν ἰδίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των ἢ τῶν ἐργατῶν των.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν καρπωτῶν παράνομον ρητινοκαλλιέργειαν ἢ ἄλλας ζημίας τοῦ δάσους των καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἰδίων, ἐλλείψει δὲ σχετικῆς μεταξὺ καρπωτοῦ καὶ ἰδιοκτήτου συμφωνίας κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 38.

Τὰ ἄρθρα 167 καὶ 170 τοῦ Διατάγματος περὶ διαχειρίσεως δασῶν τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

Περὶ ἐκχερσώσεως δασικῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 167.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις Δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ συντάξεως διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ δασικοῦ κώδικος».

2. Ἡ ἐκχέρσωσις μὴ δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἀποτελουσῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος κλπ.» δάσος, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ ἁρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐπιτροπῆς», ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἄρθρον 170.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα ἐκχέρσωσις οἱασδήποτε δασικῆς ἐκτάσεως εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1) Ἐπὶ δεκαετίαν ἐπὶ τῶν κεκαυμένων δασικῶν ἐκτάσεων καὶ δασῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ὑπόνοιαι ἐμπρησμοῦ, ἢ ἀμελείας πρὸς λῆψιν προφυλακτικῶν μέτρων ἢ ἀδιαφορίας αὐτοῦ πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

2) Ἐπὶ ἐδάφους κλίσεως καὶ συστάσεως τοιαύτης ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἐπ' αὐτοῦ πᾶσα μόνιμος γεωργικὴ ἢ δενδροκομικὴ καλλιέργεια τοῦτέστιν ἐπὶ ἀπολύτου δασικοῦ ἐδάφους.

3) Ἐπὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐχουσῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, προστατευτικὸν χαρακτῆρα.»

Ἄρθρον 39.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 36 παρ. 1 καὶ 2 καὶ ἄρθρου 37 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος, κατὰ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν ἐπιτρεπόμενον πλεόνασμα ἐκ 10 ο)ο, προκειμένου περὶ ξυλείας ἢ 20 ο)ο προκειμένου περὶ ξυλανθράκων ἢ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, εἶναι δυνητικὸν καὶ οὐχὶ ὑποχρεωτικὸν καὶ συγχωρεῖται μόνον ὅταν, παρ' ὅλον τὸν ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας γενόμενον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 35 παρ. 1 ἔλεγχον, δὲν κατέστη δυνατή, διὰ διαφόρους λόγους, ἡ πρόληψις τοῦ πλεονάσματος τούτου.

2. Ἡ ἁρμοδία δασικὴ ἀρχὴ πρὸς πρόληψιν τοῦ κατὰ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν ὑπὲρ τὸ ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα, ἢ τὸ ποσὸν τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς κλπ. προκύπτοντος πλεονάσματος, ἐνεργεῖ αὐστηρὸν ἔλεγχον τοῦ βάσει τῆς τελικῆς ἀποδείξεως πραγματοποιουμένου ποσοῦ καὶ σταματᾷ τὴν διὰ ταύτης ἐνεργουμένην ὑλοτομίαν ἐὰν συνεπληρώθη ἢ ἐπραγματοποιήθη τὸ ὑπ' αὐτῆς ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν δασικῶν προϊόντων ταύτης εὐθυνομένης ἀτομικῶς, διὰ πᾶσαν παράλειψιν ἢ τὴν τυχὸν χαλαρὰν ἐπίβλεψιν τῆς διενεργουμένης ἰδίᾳ διὰ τῶν τελικῶν ἀποδείξεων ὑλοτομίας.

Ἄρθρον 40.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1–11 τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1926 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.», καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Ἰουλίου Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς δασικῆς νομοθεσίας», καὶ τὰ ἄρθρα 54 παρ. 1, 55, παρ. 1, 56, 59, 78, 80, 158 παρ. 3 καὶ 163 τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν» τῆς 23 Νοεμβρίου 1923, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Γ. Ἐξηντάρης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.